

Barátságkötéseim a halállal. 2021–22

(A kötés hét csomója)

1. Holnap halottak napja (petrarcai szonett). 2022. 11. 01.

A mai halottak tegnap még voltak,
vagy kiszenvedtek rég a vészidőkben.
Lehet, hogy túléltek néhányan. Ők nem.
És egyre többen lesznek mind a holtak,

hogyan temetni sem győzzük őket holnap.
Hűtőben hevernek bádog teknőkben.
Aktok. Szemernyi élet sincs a nőkben,
sem szemérem a pucér férfiakban.

Mágus ráolvasása sem segíthet,
ha áldozatra éhezik a járvány.
Kint menekül az ember, s bújjik itt bent,

ivadékait hátrahagyva árván.
Új fohászt fabrikál. Megfogad mindent.
Halálangyal röpteti szörnyű szárnyán.
##

2. Kedves Zoli! (hexameter) 2022. 02. 17.

Búcsúzóul e néhány sor. Hogy meg ne riasszon,
géppapírosra vetem csak, nem hangzó üzenetként.
Azt, aki rád gondol, beteged, most fojtja a sírás.
Távollétedben gyülekeznek az orvosi cikkek;
jó darabig várják még azt, hogy jöjj, s beleolvass.
Kárpitozott helyedet foglalja az otthoni bánat.
Ennek a télnek mért nem akar már vége szakadni?
Itt a közelben mennyire...? Annyira sok van a gyászból!
...Intésedbe kerül, hogy a régi időket idézzük.
Persze, ha emlékszel, mint múltak a percek, az évek.
Dolgos nagy rohanások után még összenevettünk;
s volt, hogy rázta a házat fergeteges kacagásunk.
...Bárkánk felcserként adtuk, mint Gulliver egykor
hányódó utasoknak a zárolt port s pilulákat,
míg a hajót zátonyra vezette merész kapitánya.
...Jaj, hogy a jókedv ily keserű!... Hívj máskor is inkább!...

Ölel J. J.

##

3. Félúton a nirvána felé (petrarcai szonett). 2022. 02. 24.

Fényévek. Másodpercek töredéke.
 Napi mértékkel értelmezhetetlen.
 Futó ifjúság. Aggkorunk kietlen.
 Hozzá sem fogtunk, máris itt a vége.
 #
 Kópék voltunk, vagy dolgoztunk. Mi végre?
 Hogy időnk percegjen szuvas keretben,
 és ki ne röppenjen, mert kint megretten?
 Közben csak loppal pillant fel az égbe,
 #
 mikorra felgyűlt elég bátorsága.
 A folytatás: szenttelen végtelenség,
 a szervesetlen világnak némasága.
 #
 Alábukunk a sűrűn folyó sárba;
 vagy esetleg, ha lesz hozzá szerencsénk,
 befogad nemlétünknek hátországa.
 ##

4. Vésett felirat el nem készülő síremlékre (disztichon). 2022. 03. 03.

Gépkarabélyt görnyedt hátukra akasztva cipelnek
 vodkán bátorodott félős kiskatonák.
 Ütközetükből nincsen egyéb mód már menekülni:
 egymást célba veszik. Hullahalom barikád.
 Mozgó tábori hamvasztóban elégnek a testek.
 Szél szétfújja marék orrfacsaró porukat.
 Megszámlálni a holtakat eztán nincs lehetőség.
 Fejfa se jelzi sehol szálló pernye nyomát.
 ##

5. Mindhalálíg limerik. 2022. 02. 27.

Még fiatalon, frissen, savanyán
 szemezgettem a lila áfonyán.
 Azóta összefonnyadt,
 nem oltja már a szomjat.
 ... És eszembe jut néhai anyám.
 #
 Refrén: Élek. Reggelre kinő a borostám.
 Aztán engem is befón a borostyán.
 ##

6. Ahogy a lepra terjed (hendekaszillabusz). 2022. 03. 11.

Lassan! Semmi okom sietni, futni.
 Nem kergetnek a véredek, se' rendőr.
 Rég elhagytam az üldözők csapatját.
 Izzadt szagnyomom elveszett a légben.
 Fordultam ki-be szűk sikátorokban.
 Álarcom kapualjban ottfelejttem.

Cinkelt kecskeszakállamat letépem.
Nem kell pörge paróka, sárga sapka.
Pókerképpel a nagykörútra váltok.

Őszintén s naivan szemükbe nézve
minden szembejövőt lazán köszöntök.
Ők meg visszafogott szerény mosollyal
üdvözlésemet ekkor úgy fogadják,
hogy már nem veszik észre orriányom.
##

7. A szapphói strófa csodája. 2022. 01. 16.

Visszahangzó lantzene szól a múltból.
Húrjain ritmust pötyögött ki Szapphó.
Hogyha megvolt, ráíterálta kétszer,
s zárta rövid sor.

#

Bámulattal nézem az ujj nyomatját.
Ezred évekről hagyaték e lomha
líra, sóhaj, tűz parazsán a pernye:
ógörög emlék.

#

Általában nincs a halál után több
folytatás, sem mennybeli toldaléka.
Lám, ez apró lesboszi nőcske mégis?!...
S mily csoda folytán?

#

Terv szerint elhalnak a sejtek, és az
új idom már más egyedé. A régi
klónja elvész; és csak a vers marad mint
cseppnyi öröklét.

###

Ady Endre – részlet (Pécs)